

- 1) sprzedaży i dzierżawy nieruchomości Państwowego Funduszu Ziemi,
- 2) przeznaczania gruntów rolnych na cele nierolnicze,
- 3) przekazywania nieruchomości rolnych pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej oraz przekazywania gruntów Państwowego Funduszu Ziemi tym jednostkom,
- 4) opracowywania planów przestrzennego zagospodarowania wsi,
- 5) wykupu i przejmowania gospodarstw zaniedbanych, opuszczonych i zadłużonych,
- 6) wywłaszczania nieruchomości rolnych oraz
- 7) w innych sprawach związanych z gospodarką gruntami rolnymi.

2. Naczelnik gminy po zasięgnięciu opinii samorządu rolniczego powinien w większym niż dotychczas zakresie korzystać z uprawnień do wydawania zezwoleń na tworzenie większych obszarowo indywidualnych gospodarstw rolnych, z zachowaniem norm obszarowych wynikających z przepisów o przeprowadzeniu reformy rolnej.

3. Wojewodowie spowodują przekazywanie na rzecz Państwowego Funduszu Ziemi gruntów gospodarstw uspołeczniionych, które ze względu na położenie, oddalenie od podstawowego arealu bądź rozdrobnienie będą lepiej wykorzystane przez rolników indywidualnych.

§ 3. Nieruchomości Państwowego Funduszu Ziemi wydzierżawia naczelnik gminy na okres 10 lat. Umowa dzierżawy może być wypowiedziana przed upływem terminu, na który została zawarta, jedynie w wypadkach, gdy nieruchomość jest niezbędna na cele szczególnie ważne dla gospodarki narodowej lub gdy jest nienależycie zagospodarowana.

§ 4. 1. Wojewodowie i naczelnicy gmin w planach zagospodarowania przestrzennego oraz przy rozdysponowywaniu gruntów rolnych Państwowego Funduszu Ziemi powinni uwzględnić organizowanie pracowniczych ogródków działkowych, szczególnie na terenie wokół aglomeracji miejskich. Rozwój ogródków działkowych nie może być jednak sprzeczny z interesem rolników.

2. Wydzielanie pracowniczych ogródków działkowych powinno następować przede wszystkim na najślabszych lub zaniedbanych gruntach.

§ 5. 1. Ministrowie opracują w terminie do dnia 30 czerwca 1981 r. projekty aktów prawnych dotyczących usprawnienia gospodarki gruntami rolnymi:

- 1) Minister Rolnictwa — projekty ustaw o ochronie gruntów rolnych oraz o scalaniu gruntów,
- 2) Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych — projekt zmiany ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin,
- 3) Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska — projekty aktów prawnych dotyczących ograniczenia wywłaszczania nieruchomości rolnych, planowania przestrzennego, terenów budowlanych na obszarach wsi i ewidencji gruntów,
- 4) Minister Sprawiedliwości — propozycje ustawowego uregulowania prawnej ochrony własności gospodarstw indywidualnych rolników, projekt zmiany przepisów Kodeksu cywilnego oraz projekty aktów prawnych w zakresie obniżenia opłat związanych z przenoszeniem i regulowaniem własności nieruchomości rolnych,
- 5) Minister Finansów — projekty aktów prawnych w zakresie:
  - a) udzielania kredytów i ulg w podatku gruntowym, ułatwiających nabywanie gruntów przez rolników,
  - b) zapewnienia kompleksowej obsługi rolników przez banki w sprawach związanych z nabywaniem nieruchomości rolnych.

2. Projekty aktów prawnych, o których mowa w ust. 1, powinny być skonsultowane z organami samorządu rolniczego.

§ 6. Wojewodowie przynajmniej raz w roku przeprowadzają kontrole użytkowania gruntów w gospodarstwach uspołeczniionych.

§ 7. Wojewodowie w ramach środków określonych w narodowym planie społeczno-gospodarczym zapewnią sprawne wykonanie uchwały.

§ 8. Zaleca się Zarządom Centralnego Związku Kółek Rolniczych i Centralnego Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych odpowiednie stosowanie przepisów uchwały.

§ 9. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) wojewodzie — rozumie się przez to również prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego,
- 2) naczelniku gminy — rozumie się przez to również inne terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

51

UCHWAŁA Nr 41 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 1981 r.

w sprawie powołania Komitetu Rady Ministrów do Spraw Związków Zawodowych.

W celu zapewnienia właściwych warunków do realizacji programujących, koordynacyjnych i kontrolnych funkcji Rządu w kształtowaniu współpracy administracji państwowej ze związkami zawodowymi, a także dla kształtowania założeń współpracy pomiędzy Rządem i związkami zawodowymi w duchu partnerstwa i wspólnej odpowiedzialności za rozwój socjalistycznych stosunków społecznych, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Powołuje się Komitet Rady Ministrów do Spraw Związków Zawodowych, zwany dalej „Komitetem.”

2. Komitet jest kolegialnym organem Rady Ministrów i działa pod jej kierunkiem.

§ 2. 1. Do zadań Komitetu należy kształtowanie kierunków i zasad współpracy Rządu ze związkami zawodowymi, koordynacja i kontrola działalności naczelnych

I centralnych organów administracji państwowej wobec ruchu związkowego, opracowywanie metodologicznych założeń uzgodnień i konsultacji członków Rządu i podległych im organów ze związkami zawodowymi oraz stwarzanie warunków udziału wszystkich związków zawodowych w rozwiązywaniu węzłowych problemów społeczno-gospodarczych.

2. W szczególności do zadań Komitetu należy:

- 1) ustalanie ramowych wytycznych dotyczących zakresu zawieranych porozumień i trybu uzgodnień i konsultacji,
- 2) dokonywanie okresowych analiz i ocen stanu realizacji porozumień przyjętych przez Rząd,
- 3) nadzór nad realizacją przez naczelne, centralne i terenowe organy administracji państwowej porozumień zawartych ze związkami zawodowymi,
- 4) inicjowanie doskonalenia organizacji i trybu współpracy administracji państwowej ze związkami zawodowymi,
- 5) tworzenie warunków sprzyjających sprawnej realizacji przepisów zapewniających udział związków zawodowych w pracach organów samorządowych i organizacji społecznych, zwłaszcza w pracach samorządu załogi,
- 6) inicjowanie współdziałania pomiędzy poszczególnymi pionami ruchu związkowego,
- 7) opracowywanie metodologicznych założeń kontaktów i negocjacji członków Rządu ze związkami zawodowymi,
- 8) inne sprawy zlecone przez Radę Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów.

§ 3. Komitet:

- 1) rozpatruje na posiedzeniach sprawy określone w § 2,
- 2) wydaje wytyczne i zalecenia w zakresie realizacji zadań określonych w § 2 oraz kontroluje ich wykonanie,
- 3) przedstawia Radzie Ministrów i Prezesowi Rady Ministrów analizy, raporty i oceny w sprawach należących do zakresu działania Komitetu, a także rozpatruje projekty aktów normatywnych i decyzji w tym zakresie,
- 4) podejmuje inne niezbędne ustalenia i środki w celu wykonania powierzonych zadań,

- 5) powołuje w miarę potrzeby zespoły do przygotowania określonych spraw,
- 6) zleca w miarę potrzeby przeprowadzenie badań i ekspertyz.

§ 4. Organy administracji państwowej i instytucje państwowe są obowiązane udzielać Komitetowi — na jego żądanie — opinii, materiałów i informacji dotyczących spraw należących do zakresu działania Komitetu oraz uzgadniać z nim opracowywane przez siebie projekty przepisów prawnych dotyczących spraw związanych z działalnością Komitetu.

§ 5. 1. W skład Komitetu wchodzi:

- 1) Przewodniczący — Wiceprezes Rady Ministrów Mieczysław Rakowski.
- 2) zastępca Przewodniczącego — Minister — Członek Rady Ministrów Stanisław Ciosek
- 3) członkowie: — zastępca Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów — Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska — Minister Finansów — Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych — Minister Sprawiedliwości — Minister Zdrowia i Opieki Społecznej
- 4) sekretarz — dyrektor Biura do Spraw Współpracy ze Związkami Zawodowymi.

2. Prezes Rady Ministrów, na wniosek Przewodniczącego Komitetu, może powołać w skład Komitetu inne niż wymienione w ust. 1, imiennie określone osoby.

3. Do udziału w pracach Komitetu Przewodniczący może zapraszać zainteresowanych ministrów, kierowników urzędów centralnych, wojewodów i prezydentów miast stopnia wojewódzkiego, a także przedstawicieli organizacji politycznych, społecznych i spółdzielczych oraz przedstawicieli nauk i praktyki społeczno-gospodarczej.

§ 6. Obsługę Komitetu i środki związane z jego działalnością zapewnia Urząd Rady Ministrów.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

52

UCHWAŁA Nr 44 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 1981 r.

w sprawie utworzenia Rady Gospodarki Żywnościowej.

Rada Ministrów uchwala co następuje:

§ 1. 1. Powołuje się Radę Gospodarki Żywnościowej przy Radzie Ministrów, zwaną dalej „Radą”.

2. Rada jest organem koordynującym i opiniodawczo-doradczym Rady Ministrów w sprawach polityki rolnej i rozwoju rolnictwa, skupu i przetwórstwa produktów rolnych oraz gospodarki żywnościowej.

§ 2. Zadaniem Rady jest:

- 1) opracowywanie projektów rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej,

- 2) dokonywanie oceny stanu gospodarki żywnościowej oraz przedstawianie opinii i propozycji w sprawach doskonalenia polityki rolnej,

- 3) dokonywanie okresowych ocen realizacji podstawowych zadań gospodarczo-społecznych w rolnictwie i przemyśle spożywczym oraz w przemysłach obsługujących rolnictwo pod kątem ujawnienia zagrożeń i nie wykorzystanych możliwości,

- 4) kształtowanie niezbędnych warunków rozwoju autentycznego samorządu rolniczego,